

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: 6Sf/68/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0724101304
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Rudinská
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:0724101304.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: M - P COM, s.r.o., so sídlom Klincová 37, 821 08 Bratislava, IČO: 36 496 472, právne zastúpený: Hudzík & Partners s.r.o., so sídlom Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 251 654, proti žalovanému: Daňový úrad Bratislava, so sídlom Ševčenkova 32, 850 00 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101596415/2024 zo dňa 19.06.2024, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu odmieta.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Žaloba

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 02.09.2024 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101596415/2024 zo dňa 19.06.2024 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný podľa § 71 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „daňový poriadok“) rozhodol tak, že nevyhovel námietke žalobcu proti výzve č. 101231848/2024 zo dňa 23.04.2024 (ďalej aj len „výzva“) na zaplatenie daňového nedoplatku vzniknutého na úroku z omeškania vo výške 120,00 eur, splatného dňa 09.04.2024, a to v náhradnej lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Výzva bola žalobcovi doručená dňa 24.04.2024. Žalovaný vo výzve uviedol, že ak daňový nedoplatok nebude zaplatený v určenej lehote, po jej uplynutí pristúpi k jeho vymáhaniu. Predmetný nedoplatok vznikol tým, že žalovaný rozhodnutím č. 100538839/2024 zo dňa 08.02.2024 vyrubil žalobcovi úrok z omeškania v sume 120,00 eur za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty vyrubenej podaním daňového priznania za zdaňovacie obdobie december 2018 v ustanovenej lehote a v ustanovenej výške. Žalobca podal dňa 25.01.2019 opravné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty a priznal si vlastnú daňovú povinnosť vo výške 200,00 eur, ktorá bola splatná dňa 25.01.2019.

2. Žalobca navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť, vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a priznať mu právo na náhradu trov konania.

3. Žalobca mal za to, že suma – úrok z omeškania vo výške 120,00 eur za zdaňovacie obdobie december 2018 nevznikol, vzhľadom ku skutočnosti, že správcom dane deklarovaná suma vo výške 200,00 eur mala byť započítaná s rozdielom sumy za zdaňovacie obdobie jún 2014, prípadne za zdaňovacie obdobia november 2013 a október 2014, keďže neoprávnene zadržovaná suma týkajúca sa týchto zdaňovacích období v celkovej výške 30 086,40 eura nebola do dnešného dňa do času podania žaloby žalobcovi vyplatená, a to napriek skutočnosti, že žalobca bol v ním označených súdnych konaniach úspešný. Nárok žalovaného bol preto neoprávnený a neopodstatnený. Dodatočne vyrubená suma – úrok

z omeškania, ktorý uviedol žalovaný vo výzve č. 100538839/2024 zo dňa 08.02.2024, je neoprávneným a irelevantným nárokom žalovaného.

II.

Vyjadrenie žalovaného

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 26.11.2024 navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť alebo ako neprípustnú odmietnuť.

5. Žalovaný poukázal na judikatúru súdnych autorít, ktoré vo svojich rozhodnutiach konštatovali, že rozhodnutia správcu dane o námietkach daňových subjektov podaných v zmysle § 71 daňového poriadku proti výzve na zaplatenie daňového nedoplatku v zmysle § 80 ods. 1 daňového poriadku nie je rozhodnutím ukladajúcim daňovým subjektom nové povinnosti, ale súvisí výlučne s vymáhaním splnenia povinnosti zaplatiť daň, ktorá vznikla daňovým subjektom v zmysle daňového poriadku, osobitných predpisov alebo bola určená v rozhodnutí správcu dane, čo tomuto rozhodnutiu dáva charakter rozhodnutia procesnej povahy. Výzva na zaplatenie daňového nedoplatku vydaná podľa § 80 daňového poriadku ako aj rozhodnutie správcu dane o nevyhovení námietkam voči podanej výzve podľa § 71 daňového poriadku majú charakter procesných rozhodnutí, predstavujúcich „len“ následné právne akty smerujúce k splneniu daňovej povinnosti daňových subjektov vyplývajúcich z iných právnych skutočností (daňové priznanie, rozhodnutie správcu dane a pod.) pred prípadným začatím daňového exekučného konania. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedené v rozhodnutí sp. zn. 8Sžf/8/2014 zo dňa 29.01.2015.

6. Napadnuté rozhodnutie ako aj jemu predchádzajúca výzva predstavovali správne akty vydané žalovaným ako správcom dane v daňovom konaní, ktoré deklarovali stav daňovej povinnosti žalobcu ako daňového subjektu, pričom táto daňová povinnosť vznikla na základe iného právneho aktu (podaného daňového priznania, resp. rozhodnutia). Napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúca výzva vyzývali žalobcu k dobrovoľnému splneniu daňovej povinnosti pred začatím daňového exekučného konania. Išlo teda o také procesné rozhodnutie, ktoré nijakým spôsobom nezasahovalo do subjektívnych práv žalobcu.

III.

Replika žalobcu

7. Žalobca v replike zo dňa 13.01.2025 zotrval v plnom rozsahu na svojich vyjadreniach v intenciách, ktoré uviedol v žalobnom návrhu.

8. Mal za to, že postup a napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je správny, pričom podrobnosti uviedol v žalobe. Ani vyjadrenie žalovaného zo dňa 26.11.2024 neprinieslo také informácie, že by žalobca objektívne dospel k uveriteľnému presvedčeniu, že postup jednotlivých daňových orgánov bol v súlade so zákonom. Predovšetkým z dôvodu hospodárnosti konania žalobca nepovažoval za potrebné sa k veci viac vyjadrovať, lebo žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe neuviedol žiadne nové skutočnosti.

9. Žalovaný možnosť podať dupliku nevyužil.

IV.

Relevantné právne predpisy

10. Podľa § 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „SSP“), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

12. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

13. Podľa § 7 písm. e) SSP, správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

14. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

15. Podľa § 71 daňového poriadku, daňový subjekt môže uplatniť námietku, ak to ustanovuje tento zákon. Ak tento zákon neustanovuje inak, o námietke rozhoduje orgán, voči ktorému námietka smeruje, a podanie námietky nemá odkladný účinok; proti rozhodnutiu o námietke nie sú prípustné opravné prostriedky.

16. Podľa § 80 daňového poriadku, ak daňový subjekt v lehote podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov alebo určenej v rozhodnutí správcu dane nezaplatil daň alebo neodviedol vybranú daň alebo zrazenú daň, správca dane ho môže vyzvať, aby daňový nedoplatok odviedol alebo zaplatil v ním určenej náhradnej lehote. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Správca dane je povinný v tejto výzve upovedomiť daňového dlžníka o následkoch neodvedenia alebo nezaplatenia daňového nedoplatku. Proti výzve možno podať námietku do 15 dní od jej doručenia. Podanie námietky má odkladný účinok. Rozhodnutie o vyhovení námietke nemusí obsahovať odôvodnenie.

V.

Právne posúdenie vecí správnym súdom

17. Správny súd prvotne uvádza, že všeobecné súdy ako orgány súdnej moci sú viazané čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, teda môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Správne súdnictvo nie je nelimitovaným nástrojom uplatňovania a ochrany práv, ale podlieha určitej ústavnej a zákonnej právnej úprave, ktorá určuje jeho medze. V správnom súdnictve je právo na prístup k správne súdu determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo rušia oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP).

18. Správny súd tak primárne zisťoval, či sú splnené podmienky na konanie vo veci, medzi ktoré nepochybne patrí aj spôsobilý predmet správneho súdneho prieskumu. Spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu pritom je rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré zasahuje do práv, právom chránených záujmov a povinností fyzickej osoby alebo právnickej osoby alebo sa ich priamo dotýka, a ktoré zároveň nie je z možnosti správneho súdneho prieskumu zákonom vylúčené (či už výslovne v texte konkrétnej právnej normy alebo na základe splnenia podmienok podľa § 7 SSP).

19. Predmetom správneho súdneho prieskumu vo veci podanej žaloby mal byť správny akt vydaný v administratívnom konaní, a to napadnuté rozhodnutie, ktorým žalovaný podľa § 71 v spojení s § 80 ods. 1 daňového poriadku nevyhovel námietke žalobcu v postavení daňového subjektu smerujúcej voči výzve žalovaného na zaplatenie daňového nedoplatku.

20. V nadväznosti na povahu rozhodnutia, ktorého správneho súdneho prieskumu sa žalobca domáhal, správny súd prvotne uvádza, že rozhodnutie správcu dane o námietkach daňového subjektu podaných podľa § 71 daňového poriadku proti výzve na zaplatenie nedoplatku dane podľa § 80 ods. 1 daňového poriadku nie je rozhodnutím ukladajúcim daňovému subjektu nové povinnosti, ale súvisí výlučne s vymáhaním splnenia povinnosti zaplatiť daň, ktorá vznikla daňovému subjektu v zmysle daňového poriadku alebo osobitných predpisov alebo bola určená v rozhodnutí správcu dane, čo tomuto rozhodnutiu dáva charakter rozhodnutia procesnej povahy. Práva a povinnosti žalobcu ako daňového

subjektu v prebiehajúcom daňovom konaní sa vydaním napadnutého rozhodnutia v hmotnoprávnej rovine nijakým spôsobom nemenia, keďže ako výzva predchádzajúca napadnutému rozhodnutiu, tak aj samotné napadnuté rozhodnutie o nevyhovení námietok žalobcu voči vydanéj výzve nijakým spôsobom nezasahujú do daňovej povinnosti žalobcu ako daňového subjektu. Výzva na zaplatenie daňového nedoplatku vydaná podľa § 80 daňového poriadku, ako aj rozhodnutie správcu dane o nevyhovení námietok voči podanej výzve podľa § 71 predmetného zákona majú charakter procesných rozhodnutí, ktoré sa týkajú len procesného postupu správcu dane pred začatím daňového exekučného konania.

21. Na podporu záveru o procesnom charaktere napadnutého rozhodnutia, ako aj jemu predchádzajúcej výzvy, vo vzťahu ku ktorému absentuje možnosť zásahu do subjektívnych práv daňového subjektu, správny súd poukazuje na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky obsiahnuté v rozhodnutí sp. zn. 8Sžf/8/2014 zo dňa 29.01.2015, podľa ktorého „výzva na zaplatenie nedoplatku na dani a následné rozhodnutie o námietkach je takým procesným rozhodnutím, ktorým sa povinná osoba vyzýva, aby zaplatila svoj nedoplatok na dani skôr, ako správca dane začne daňové exekučné konanie. Predmetná výzva je procesným rozhodnutím, ktoré sa týka len procesného postupu správcu dane pred začatím vedenia daňového exekučného konania, nerozhoduje sa v nej o vyrubení dane v určitej výške, nakoľko táto vyplýva z iného titulu. Výsledok konania o námietke je určujúci pre ďalší postup správcu dane len v tom zmysle, či pristúpi alebo nepristúpi k vymáhaniu nedoplatku v daňovom exekučnom konaní, nedotýka sa hmotných práv daňového subjektu (žalobcu), a preto ho ani nemožno považovať za rozhodnutie týkajúce sa základných práv a slobôd, ktoré by spadalo pod čl. 46 ods. 2 Ústavy SR.“

22. Okrem toho, že postupu správcu dane podľa § 80 ods. 1 daňového poriadku predchádza rozhodovanie o vyrubení dane či iných povinností a následkov vyplývajúcich z relevantnej právnej úpravy týkajúcej sa správy daní, zároveň nemožno opomenúť, že na tento postup, t. j. vydanie výzvy na zaplatenie daňového nedoplatku, pri dobrovoľnom nesplnení uloženej daňovej povinnosti nadväzuje tzv. daňové exekučné konanie. Postupnosťou jednotlivých fáz daňového konania tak možno konštatovať, že výzva správcu dane na zaplatenie daňového nedoplatku podľa § 80 ods. 1 daňového poriadku, ako aj rozhodnutie správcu dane o námietkach podaných proti tejto výzve, je svojím charakterom procesným „predexekučným“ právnym aktom správcu dane. Preto aj pokiaľ správca dane rozhodne o námietkach proti výzve osobitným rozhodnutím, toto rozhodnutie neukladá žalobcovi ako daňovému subjektu žiadne nové povinnosti a má význam len pre ďalší procesný postup správcu dane, t. j. či pristúpi k vymáhaniu daňového nedoplatku.

23. Súhrnom vyššie uvedených úvah správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako aj jemu predchádzajúca výzva predstavujú správne akty vydané žalovaným ako správcom dane v daňovom konaní, ktoré deklarujú stav daňovej povinnosti žalobcu ako daňového subjektu vzniknutej na základe iného titulu a zároveň vyzývajú k dobrovoľnému splneniu daňovej povinnosti pred začatím fázy vymáhania v daňovom exekučnom konaní, pričom v prípade napadnutého rozhodnutia sa jedná o také procesné rozhodnutie, ktoré nijakým spôsobom nezasahuje do subjektívnych práv žalobcu. Napadnuté rozhodnutie preto nie je spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu. Skutočnosť, že rozhodnutie príslušného správcu dane, ktorým ten nevyhovet námietke daňového subjektu proti výzve na zaplatenie daňového nedoplatku, nie je spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu, je ostatne v správnej súdnej praxi opakovane konštatovaná (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/89/2014 zo dňa 29.02.2016 a sp. zn. 8Sžf/8/2014 zo dňa 29.01.2015, uznesenie Správneho súdu v Bratislave sp. zn. 2Sf/3/2024 zo dňa 25.11.2024, sp. zn. 7Sf/27/2024 zo dňa 19.11.2024 a sp. zn. 4Sf/65/2023 zo dňa 22.04.2024, uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/24/2022 zo dňa 27.10.2022, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 30S/181/2019 zo dňa 06.08.2021).

24. Na vyššie uvedených záveroch nemohol nič zmeniť poukaz žalobcu na rozsudky Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžfk/49/2020 zo dňa 26.10.2022, sp. zn. 1Sžfk/53/2021 zo dňa 30.11.2022 a sp. zn. 8Sžfk/44/2020 zo dňa 30.11.2022. Predmetom správneho súdneho prieskumu v konaniach, v ktorých boli vydané tieto rozsudky, totiž boli rozhodnutia finančných orgánov, ktorými bol žalobcovi určený rozdiel dane, resp. rozdiel v sume nadmerného odpočtu, pričom žalovaným bolo Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, ktoré v uvedených právnych veciach rozhodlo o riadnom opravnom prostriedku proti rozhodnutiu príslušného správcu dane. Je tak zrejmé, že vyššie uvedené rozsudky boli vydané v skutkovo a právne odlišných právnych veciach, a preto závery v nich prezentované neboli v predmetnej právnej veci relevantné.

25. Na vyššie uvedených záveroch nemohla nič zmeniť ani námietka žalobcu, že žalovaný mu neoprávnene zdržiava vyplatenie sumy nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty vo výške 30 086,40 eura. Pokiaľ žalovaný skutočne neoprávnene zdržiava sumu nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty, žalobca musí realizovať ochranu svojich práv a právom chránených záujmov uplatnením iných právnych prostriedkov v medziach daných relevantnými právnymi predpismi [napr. § 79 (daňové preplatky a úrok) a § 87 (započítanie daňového nedoplatku) daňového poriadku]. Dôvodnosť samotnej námietky žalobcu, že deklarovaná suma vo výške 200,00 eur mala byť žalovaným započítaná s rozdielom sumy za zdaňovacie obdobie jún 2014, prípadne za zdaňovacie obdobia november 2013 a október 2014, by správny súd mohol posudzovať, ak by správna žaloba smerovala proti takému rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ktoré je spôsobilé byť predmetom správneho súdneho prieskumu. Napadnuté rozhodnutie ale takým rozhodnutím nie je, ako to už bolo uvedené.

26. Pokiaľ žalobca v žalobe (v časti obsahujúcej žalobný návrh, a to v bode 2. žalobného návrhu) uvádza, že napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím o vyrubení DPH, správny súd upozorňuje, že toto konštatovanie žalobcu nezodpovedá obsahu napadnutého rozhodnutia. Ako to už bolo uvedené, napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím o námietke žalobcu proti výzve žalovaného č. 101231848/2024 zo dňa 23.04.2024. Rozhodnutie o vyrubení dane, resp. daňového nedoplatku sa vydáva odlišným procesným postupom, pričom proti takému rozhodnutiu možno podať riadny opravný prostriedok a ochrany v rámci správneho súdnictva sa možno domáhať až v nadväznosti na rozhodnutie o takomto riadnom opravnom prostriedku.

27. Pozornosti správneho súdu neunikol návrh žalobcu (v bode 2. žalobného návrhu), že má vydať rozsudok s tým, že týmto rozhodnutím sa odkladá vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Tento návrh bol zmätočný, keď rozsudkom nemožno rozhodnúť o odklade vykonateľnosti žalobou napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktoré má byť navyše tým istým rozsudkom zrušené, ako to navrhol žalobca. Možno len predpokladať, že žalobca zrejme mienil požiadať o priznanie odkladného účinku správnej žalobe, hoci dôvody na takýto postup v žalobe neuviedol. Na odstránenie tejto vady žaloby však správny súd žalobcu nevyzýval, keďže samotná žaloba bola neprípustná, pretože smerovala proti takému právnemu aktu žalovaného, ktorý nepodlieha správne súdnemu prieskumu, a bolo ju preto potrebné odmietnuť.

28. Vzhľadom na procesný charakter napadnutého rozhodnutia žalovaného a zároveň pri absencii zisteného dopadu tohto rozhodnutia v podobe ujmy na subjektívnych právach žalobcu ako účastníka administratívneho (daňového) konania, správny súd žalobu žalobcu smerujúcu voči napadnutému rozhodnutiu vyňatému zo súdneho prieskumu ako neprípustnú podľa § 7 písm. e) v spojení s § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol.

29. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 171 ods. 1 v spojitosti s § 168 SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobca totiž síce procesne zaviniť odmietnutie žaloby tým, že sa domáhal preskúmania a zrušenia takého rozhodnutia žalovaného, ktoré nepodlieha správne súdnemu prieskumu, avšak vychádzajúc z § 168 SSP správny súd v predmetnej právnej veci nevzhladol žiadne výnimočné okolnosti odôvodňujúce priznanie práva na náhradu trov konania žalovanému.

30. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť
a) označenie napadnutého rozhodnutia,

- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP)